

„Res, res, pet služabnikov jo v kočijo nosi in pet iz nje. Kaj pa še le tvoj oče!“

„Moj oče! — kaj mar niste vi?“

„Ne nikoli.“

„Še ja, da ne, kako pa da ne?“

„Ker včasih je človek čuden.“

„Zakaj je čuden?“

„Ti ne veš, kako je, če v prsih srce vzplameni; a more biti tako.“

„Tedadaj je bilo, ko sem bil trideset let star. Zagledal sem se bil v tisto Barijevo Nežiko, ki je živila na Bregu pri materi. In kako sem jo ljubil!“

Nežika pa je za to le malo vedela. Ali komaj pol leta nosil sem to bolezen v srcu, pa pride k meni z malim detetom. Milo me je prosila, da bi vzela dete, in jaz nisem mogel imeti kamena v srcu, ker sem jo ljubil.

Potem je nenadoma izginila; jaz je nisem videl nikoli več, sosedi pa so pripovedovali, da je z mladim lajtnantom zbežala.

„In to dete bil si ti Štefan!“

„Jej“, čudil se je sedaj ta.

Med tem se je oglašil mali zvon iz farnega zvonika, in njegov milotožni odmev donel je tudi do tovarišev, ki sta ležala v senci starega oreha. Oba sta vstala ter pogledala jeden drugemu, kaj neki to pomeni?

Gori proti njima korakal je majhen človek tolstega života, mahal je z rokami, gugal se z životom, vmes sopel je hripavo in potihoma mrmral. Ko je prišel do oreha, udahnul se je, z rokavom si brisal potno čelo, in še odgovoril ni precej, ko je Pinj menil: „Kdo pa umira, Goba, da zvonci cinkanje?“

„Tista Barijeva Nežika, tista tvoja, tista. Sinoči prišla je do mene raztrgana, kakor beračica. Ni je več moči poznati, grša je kakor najzadnja baba v naši fari. Nekdaj pa je bila najzališe dekle v vasi. Davi prišlo jej je hudo, poslali smo jej po gospoda. Ne govori in ne toži ničesa, samo le tebe še želi videti, predno umrje. Ali boš šel?“

Pinj mignil je dvomljivo z ramami, in molčal. Potem natlačil si je malomarno pipo, in počasi korakal proti koči, pogledat, ali je že Lena pripravila južino.

Janez Iskračev.

Smešnica 2. Hlapec si je bil umil noge. Ko se torej drugo jutro obuvlje, gredó mu noge skorej same v črevlje. Čudeč se reče tovarišu: „Šmeucej, skorej te imam na sumu, da si mi črevlje zamenjal, kajti v svoje ne morem nikoli spraviti nog, v te-le pa gredó same“. — „Ne jaz“, odvrne mu ta, „ti si spremenil si, pa ne črevljev, ampak noge, saj si si jih včeraj umil.“

Razne stvari.

(Občni zbor.) Podružnica sv. Cirila in Metoda v Vuhredu obhaja v nedeljo dne 16. t. m. svoj občni zbor z govorom in tombolo ob 2¹/₂ popoldne v Neuwirtovi hiši. K udeležbi vabi uljudno Odbor.

(Okr. volitve.) Zadnji petek so bile v skupini velicih posestnikov volitve v okr. zastop v Št. Lenartu v Slov. gor. Izvoljeni so vsi narodni in konservativni možje, brez dvoma volijo tudi kmetje v istem smislu in bode torej ta okraj zopet v rokah Slovencev. Bog daj!

(Zahvala.) Kakor dar za sv. leto so poslale med drugimi „kat. podpornemu društvu“ v Celju tele čč. župnije: Solčava 90 gld., Sv. Jedert nad Laškim 14 gl. 50 kr. in Ruše 16 gl. Kliče jim torej: Bog plati stotokrat!

Odbor.

(Čitalnica.) Narodna čitalnica v Celju priredi svojim udom v predpustu tri veselice. Pri vseh bode svirala Šmarijska godba, katero vodi g. Št. Kovač.

(Imenovanje.) Iz Celja gre c. kr. okr. komisar, g. Fr. Kolenc v Celovec za vladnega tajnika.

(Vino.) Na Francoskem so lani imeli za vino slabo letino. V celem so nabrali samo 25 milijonov hektolitrov vina, torej za 3¹/₂ milijona manj, kakor prejšnje leto, za 11¹/₂ milijona pa še manj, kakor je bila poprek doslej navada.

(Zločinstvo.) Česar doslej ni bilo, tega so pri sv. Tomažu za Vel. nedeljo čakali. Dne 19. grudna je šel v času pozne sv. meše J. Pl., tamošnji posestnik, proti domu a v tem ga je došel nepoznan človek. Udaril ga je po glavi ter ga tako vrgel na tla in v tem mu je vzel možnjo, v kateri je bilo kacij 12 gold. Na to je zbežal v šumo in niso mu še prišli na sled.

(Redka prikazen.) Župnija v Pamečah ima že nad 60 let župnike, ki so iz Celja — iz mestne župnije doma. L. 1853 je tam umrl g. Jože Virt, za njim je bil pa sedanji čast. korar in dekan pri M. Magdalenii v Mariboru, vlč. g. T. Rožanc do leta 1871. Od onih mal pa vlč. g. Janez Šribar, sedaj dekan v Škalah. Na njega mesto bil bi sicer č. g. Jos. Tombah, župnik v Št. Vidu, tje prišel, toda ter je doma v Št. Jurju pri Celju, že neki ni sodil, ker se je župniji odpovedal, zato pa je sedaj šel tje za župnika g. A. Ostrožnik, doma iz Celjske župnije.

(Šulverein.) Kaki ljudje so udje tega društva, razvidi se lahko iz tega, kako da naberajo denar za to društvo. Ker jim sedaj že zmanjkuje drugih pripomoči, jele so njih ženske še same sebe prodajati, ali kaj je to druga, ako vzeme ženska za poljub 6 gold. 82 kr. ter jih prepusti šulvereinu! In to društvo pravi, da dela za „šolo“.

(Zakonska nezvestoba.) Nekje doli na Hrvaškem je André Lubec ubil posestnika Rozmaniča. Kakor se je sedaj pokazalo, storil je nesrečni mož to, ker mu je bil Rozmanič ženo zapeljal.

(„Vrtec“.) Časopis s podobami za slov. mladino, „Vrtec“, nastopi letos že svoje 17. leto in mi ga prav priporočamo, da ga premožniši stariši kupijo svojim otrokom. Za celo leto stane 2 fl. 60 kr., izhaja pa vsak mesec na celi poli.

(Tatvina.) V noči od 30. do 31. decembra l. l. je v Konjiški vesi zmanjkalo v hlevu udove Marjete Jerenko edine krave. Krava je pšenične barve in še le 3 leta stara. Na čelu ima belo liso. Mogoče je, da je krava sedaj kje v župniji sv. Marjete pri Pesnici.

(Težka sila.) V Ormožu se ustanavlja že dobro pol leta podružnica šulvereina. V nedeljo dne 16. t. m. pa se bojda vendar-le ustanovi in to koj za možke in ženske v enem. Za vsako posebej menda nimajo dovolj udov.

(Vojaške vaje.) Kakor je ces. namest. v dež. zboru odgovoril na dotično vprašanje poslanca g. M. Vošnjaka, preseli se c. kr. topnica s svojimi vajami v resnici na Krško polje. Za vožnjo po Savi pa ne bodo nevarne.

(Drž. zavarovalnica.) Kar smo mi že večkrat poudarjali, to je tudi kmetijska podružnica v Celju v svoji zadnji seji odobrila. Raji, kakor da se toliko zavarovalnic redi na stroške kmečkih žuljev, naj bi država vzprejela zavarovanje poslopij. Zavarovanje bilo bi ceneje in ko bi kdo pogorel, imel bi vsaj nekaj vzeti v roke, ker bi vsak si moral zavarovati svoje poslopje.

(Požar.) Dne 22. decembra je nekemu posestniku v Babni gori blizu sv. Štefana zgorela viničarija. Viničarica je prejšnji dan „žehtala“. Ta „žehta“ je menda bila kriva vsega požara.

(Za družbo duhovnikov) so vplačali čč. gg. Fras Anton, Dupelnik, Jaric in Gaberc Sim. po 1 gld.

Laterijne številke:

V Gradcu 8. jan. 1887: 52, 6, 89, 78, 50
Na Dunaju „ „ 83, 70, 77, 17, 85

Prihodnje srečkanje 15. januarija 1887.

Priznано nepokvarjene, izvrstne

voščene sveče

izdelujeta 3-4

P. & R. Seemann v Ljubljani.

Naznanilo.

Naznanjam, da sem se z novim letom preselil s svojo odvetniško pisarno v hram gospé Duchatsch-eve, Burggasse št. 4.

Dr. B. Glančnik.

2-2

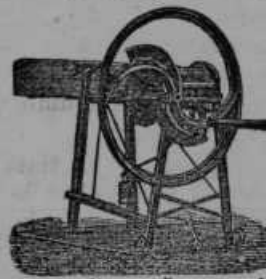
Dupovski oves za seme.

Le-ta oves je slovit, velikokrat premijiran, stane 1 hl. težek 56 kg. in se prodaja hkl. brez žaklja po 5 gld. a. v. od Dupave. 1-2

Oskrbništvo Dupava na Českem.

Rezalnice za krmo,

najboljši pridelek s poroštvom za dobro delo.

Marka UKS, širokost stočja ali žrela 21 cm. ali 8 palcev, reže v trojni dolgosti, namreč $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$ in $\frac{3}{4}$ palca blizu za 10 glav živine in velja 40 gld.

Marka UMS, širokost stočja 25 cm. ali $9\frac{1}{2}$ palcev reže v četverni dolgosti $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$ in 1 palec, zadostuje za 15 glav živine in velja 45 gld. Marka UGS, širokost 32 cm. ali 12 palcev reže tudi v četverni dolgosti $\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$ in 1 palec in je za 25 glav živine, velja pa 50 gld. Rezalnice s stopalom, tako namreč da človek, ki vloži, ob enem tudi reže, veljajo za 3 gld. več.

Razpošiljamo te rezalnice **franko** na vsako železniško postajo na Štajarskem, Koroškem, Kranjskem in Hrvaškem proti povzetju ali pošiljatvi zneska. 4-10

Wogg & Radakovits

prodajalnica železnega blaga v Celju.